

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/291/2018
Identifikačné číslo spisu:	6418202069
Dátum vydania rozhodnutia:	10.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6418202069.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu VAŠE DRUŽSTVO, so sídlom v Košiciach, Rozvojová č. 2, Mestská časť JUH, IČO: 48 114 413, zastúpeného advokátskou kanceláriou Juhás, Marján & Ferenci s.r.o., so sídlom v Košiciach, Mojmírova č. 12, IČO: 50 164 988, proti žalovaným 1/ L. Q., 2/ E. Q., obom bývajúcim v U. F. U., A.. E. Č.. XXX, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 23 C 6/2018, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. júla 2018 sp. zn. 11 Co 175/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaným nepriznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len "súd prvej inštancie") uznesením z 10. mája 2018 zamietol návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území a obci Hliník nad Hronom, zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Žiar nad Hronom, katastrálneho odboru ako parcela registra „C“, parcelné číslo 825/3 vo výmere 2015 m², zastavané plochy a nádvoria stavba bytového domu súp. č. XXX, postavená na parcele registra „C“ parcelné č. 825/3 vo výmere 310 m², byt č. 1 prvé poschodie, vchod 1, súpisné číslo bytového domu XXX, K.. O.. E. Č.. XXX, U. F. U., za účelom zabezpečenia jeho peňažnej pohľadávky zo zmluvy o pôžičke zo dňa 31. decembra 2012 vo výške 50.000,- €. Žalovaným nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 3. júla 2018 sp. zn. 11 Co 175/2018 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP. Žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil § 420 písm. f/ CSP, pretože súd nesprávnym úradným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Trval na tom, že všetky predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia boli splnené tak, ako to vyžaduje právna úprava tohto procesného inštitútu, preto mal súd prvej inštancie jeho návrhu vyhovieť. Podľa jeho názoru oboznámením žalovaných s jeho odvolaním a samotným návrhom na nariadenie

zabezpečovacieho opatrenia sa vytvoril priestor pre eventuálne zmarenie účelu, ktorý návrhom sledoval. Žalované nevyvíjajú žiadnu aktivitu smerujúcu k úhrade svojho dlhu, resp. popretiu skutkových tvrdení uvedených žalobcom. Súd svojím postupom vytvoril pre žalované priestor na reálnu hrozbu zmarenia zabezpečovacieho opatrenia ako preventívnej súdnej ochrany. Z uvedených dôvodov žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalované 1/, 2/ sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP.

7.1. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

7.2. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

8. V danom prípade žalobca podal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým žiadal zriadiť záložné právo na označených nehnuteľnostiach na zabezpečenie peňažnej pohľadávky voči žalovaným.

8.1. Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8.2. Podľa § 344 ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

8.3. Dovolací súd považuje za potrebné pre bližšie vysvetlenie uviesť nasledovné: Inštitút zabezpečovacieho opatrenia a obdobne aj inštitút neodkladného opatrenia sú tzv. osobitné procesné postupy, ktoré upravuje Civilný sporový poriadok. Nariadením zabezpečovacieho opatrenia vzniká tzv. sudcovské záložné právo (strany sporu/účastníci konania nadobúdajú práva a povinnosti z titulu záložného práva), ktorého trvanie nie je síce podmienené právoplatným skončením veci, ale bez existencie meritórneho rozhodnutia stráca zmysel s poukazom na § 343 ods. 3 CSP. Nakoľko ide o obdobný inštitút ako pri neodkladnom opatrení, vzťahuje sa naň rovnaký režim, týkajúci sa prípustnosti dovolania. To môže byť prípustné iba z dôvodov zmätočnosti podľa § 420 CSP a len v prípade, ak rozhodnutie o zabezpečovacom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej za predpokladu, že samotné takéto rozhodnutie konzumuje vec samu. Ide o prípady návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia po skončení konania vo veci (meritórnom rozhodnutí) alebo ojedinele rozhodnutie o takomto návrhu pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba vo veci samej a samotné zriadenie záložného práva postačuje na úpravu pomerov strán sporu. Takéto konanie v oboch prípadoch končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (viď publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1086 a 1154 až 1164). K obdobnému právnomu záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach vedených pod sp. zn. 8Cdo/83/2017, 3 Cdo/157/2017 (R 21/2018).

9. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP).

Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu.

10. V predmetnej veci však nejde ani o jeden z vymenovaných prípadov. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním žalobcu nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pretože súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, uznesenie o zamietnutí návrhu odvolací súd potvrdil, rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nekonzumuje vec samu a žalobca žalobu vo veci samej nepodal.

11. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobcu z § 420 písm. f/ CSP nevyplýva, odmietol dovolací súd jeho procesne neprípustné dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej procesnej nesprávnosti.

12. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.